

STRAH PRED ITALIJO PONEHUJE

Jugoslavija odpustila 125,000 rezervistov, ker je večina italijan. vojske odstranjena

Jugoslavija potrebuje več delavcev na poljih

Kot pravi neko poročilo iz Beograda, je voino ministrstvo zadnja dva tedna odpustilo 125,000 rezervistov, ker je Italija mnogo svojega vojaštva iz okolice Reke poslala na francosko mejo.

Jugoslovansko vrhovno poveljstvo pa še vedno drži močne oddelke ob svojih mejah ter je odpustilo samo pomožno vojaštvo.

Odpust velikega števila vojakov je v ozki zvezi z letnim časom, kajti sedaj je čas košnje, bliža se žetev in na poljih so potrebni delavci.

Beograjski krogi pa so zelo vznemirjeni, ker je prišla vest, da v Gradec in Celovec zopet prihaja mnogo nemškega vojaštva.

NEMŠKI LIST SVARI NEMCE

Glasilo nemške manjšine v Jugoslaviji "Deutsches Volksblatt" resno svari Nemce, da naj kar najbolj skrbijo, da ne bodo žalili jugoslovanskih oblastí. Iz tega poziva se je tudi izvedelo, da je bilo zadnje čase zaradi nepatriotičnega vedenja aretiranih več Nemcev. Zato jih list svari, da se bolje ponašajo.

V Šibeniku in Veleniki nakladajo bavksid na nemške tovarne parnike. V kratkem bo tudi prišel en ruski parnik v Šibenik po bavksid.

Italija pripravljena

Italija sicer še vedno stoji ob strani in samo pazi na razvoj velike bitke v Franciji. Kadar pridejo boji do vrhunca, tedaj se bo Mussolini vrgel v vojno. Kot izgleda, pride do odločitve v ponedeljek. Drugače pa je v Rimu vse mirno.

Najvažnejši dogodek dneva je bilo imenovanje maršala Emilia de Bono za poveljnika južne armadne skupine, katere sploh ni, pa je najbrže pod tem imenom mišljena armada v Libiji in Albaniji. Zadnje čase je bilo vpoklicanih več sto tisoč rezervistov, ki so bili največ poslani v kolonije.

MOBILIZACIJA GOTOVA

Francozi računajo, da imajo Italijani 112 aktivnih in rezervnih infanterijskih divizij. Italijani so reorganizirali svojo vojsko v divizije, ki sestojijo iz 2 infanterijske in ene artilerijske divizije. Vsega skupaj je v vsaki teh divizij 12,800 vojakov in 500 častnikov. K vsaki diviziji je pridruženo 1,378 konj in mul, ki jih uporabljajo za gorsko artilerijo. Stiri take divizije sestavljajo takozvani vojaški korp. Imajo na razpolago protizračne topove, težke in lahke strojnice, proti-tančne topove in težko artilerijo.

Poleg teh 112 divizij, imajo Italijani na raznih otokih, ki jih lastijo, 40,000 vojakov. V Libiji jih je 80,000. V Abesiniji, računajo, da je okoli 100,000 domačinov in belcev v njeni armadi. Glavni del italjanske armade je zdaj na francoski meji v severni Italiji, nasproti Francije in Švice.

Kakor Nemci, tako tudi Italijani delijo svojo armado v dve kategoriji: v prvi so lahke čete za prodiranje, nato pa pridejo zadnje čete, ki so mnogo močnejše ter počasnejše, toda se tem gotovjeje premikajo. Čete druge vrste imajo poglaviti namen z vso silo vdariti na sovražnika in ga čimprej uničiti.

Kot Nemci, tako so tudi Italijani preiskovali svoje orožje in vojno taktiko v španski državljanski vojni. In prišli so tudi do prepričanja, da ne kaže poslati stroja proti vojaku, temveč stroj z vojaštvom, kar edino more dovesti do zmage. Vsled tega letalci vedno podpirajo armado in tanki sodelujejo z artilerijo in infanterijo in skoro nikdar neodvisno.

Zračna sila Italije je izborna izvežbana in imajo po trditvi strokovnjakov izvrstna letala.

V glavnem je nemška vojaška taktika in strategija ista in samo v francoskih Alpah bodo morali, ako bo prišlo do vojne, uporabiti druge metode kot jih rabijo Nemci v svojem "blitzkriegu". Takega mnenja so pač strokovnjaki. Francoski vojaški izvedenci so pa tudi mnenja, da nima italjanska armada tako silovite udarne sile kot jo ima nemška.

Kratke dnevne vesti od vsepovsod

Vročina v Montani

Iz Helena, Montana, poročajo, da je tam zavlada vročina, kakršne ne pomni najstarejši ljudje. Če ne bo kmalu dežja, bo dosti pridelka uničenega.

Stettinius odstopil

Edward R. Stettinius, Jr., je odstopil kot predsednik nadzornega odbora United Steel Corporation. Predsednik Roosevelt ga je namreč imenoval za člana narodno-obrambne komisije in bo vsled tega svoji novi službi posvetil vso pozornost. Odstopil je tudi kot član ravnateljskega odbora in član finančnega odbora jeklarske korporacije.

Butlegerji pred sodiščem

Zvezni sodnik Bondy je obsodil na eno leto in en dan ječe Camila Molinara iz Belleville, N. J., ker se je bavil z nepostavnim izdelovanjem in prodajo žganja. Te dni bo prišlo na vrsto 68 njegovih tovarišev, obtoženih sličnega pregreška. Z butlegerijo so se bavili na delu ter so v zadnjih desetih mesecih oškodovali zvezno vladu pri davkih za pol milijon dolarjev. Nepostavno žganje so prodajali v petih vzhodnih državah.

CIO bo zaposlila Mrs. Gompers

Kongres za industrijalno organizacijo (CIO) je ponudil službo Mrs. Samuel Gompers, drugi ženi pokojnega Samuela Gompersa, ustanovitelja in dolgoletnega predsednika Ameri-

še delavske federacije. Zaposlena bo v newyorškem uradu CIO. To je bilo sklenjeno na predlog Johna L. Lewisa.

Svarilo pred "peto kolono"

Na konvenciji International Ladies' Garment Workers union v New Yorku, ki se je udeležilo 659 delegatov, je govoril v soboto senator James M. Meade ter pozival delavce, naj se organizirajo proti "peti koloni". Opozarjal jih je, naj se ne družijo s prekucniškimi elementi in naj pred vstopom v katerekoli društvo dobro preudarijo, kakšen namen ima društvo, kdo ga financira in kam gredo mesečni pripeki.

Unijski predsednik Dubinski se je Meadu zahvalil ter obljubil, da bo pri prihodnjih volitvah članstvo njegove organizacije glasovalo zanj.

335 milj na uro

Brigadni general George H. Brett je poročal posebnemu zborničnemu odboru, da bodo najnovejši armadni štirimotorni bombniki leteli z naglico 335 milj na uro.

Dar "belega radže"

Charles Vyner Brooke, ki ga splošno imenujejo "belopoliti radža iz Sarawaka", je nedavno dospel iz Indije v Anglijo ter podaril angleški vladi za pokritje vojnih stroškov ček za milijon malajskih dolarjev. V ameriškem denarju je to 470,000 dolarjev.

Brooka smatrajo za enega najbogatejših indijskih knezov.

Umik ob reki Sommi

Francosko vrhovno poveljstvo naznanja, da so se prednji oddelki na celi fronti ob Sommi včeraj nekoliko umaknili, toda Nemci, katerim se je posrečilo prekoračiti Aisne vzhodno od Soissons, so bili uničeni. Vrhovno poveljstvo pravi, da je izdal ukaz za umik potem, ko so posamezni oddelki izvršili svoje poslanstvo, namreč, da so uničili kar največ nemških tankov.

NEMCI SE NE ZMENJO ZA IZGUBE

Nemci se prav nič ne zmenijo za svoje velike izgube ter ne prestando napadajo na vsakem krilu in v centrumu. Weygandova črta tretji dan "bitke Francije"—kakor bitko označuje general Weygand—še vedno drži.

Nemci izgubili mnogo aeroplanov in tankov

United Press poroča, da so Nemci izgubili okoli 60 odstotkov svojih "biskovitih" aeroplanov in polovico tankov, vsled česar je ofenziva proti Parizu oslabela.

NORVEŠKI KRALJ SE ŠE BOJUJE

Norveški poslanik v Washingtonu Wilhelm Morgenstjerne pravi, da se norveški kralj Haakon še vedno nahaja pri svoji armadi v severni Norveški in se bojuje proti Nemcem. Morgenstjerne pravi, da je v stalni zvezi po radio s kraljem in norveško vlado.

Poslušajte po radiu: V torek 11. junija: Makers of Chicago—Yugoslavs

Solski odbor čikaških šol, The Chicago School Board, prireja po svojem posebnem odboru "Radio Council of Chicago Public Schools" (Radijski odbor čikaških šol) celo vrsto emisij po radiu; v vsaki teh emisij je kratko predočitev prispevkov ene izmed tujezzičnih skupin za izgraditev Chicagoa.

V torek, dne 11. junija, se bo podala taka predočitev tudi o Jugoslovanih. Namen tega je, da se javnost spozna s stvarnimi deli metropolitanskega Chicagoa ter prispeva k bolj-šemu medsebojnemu zblizanju in špovostanju. Ta vzgojni niz emisij ravna Miss Julia Forbes.

Emisija o Jugoslovanih bo ob eni in 15 minut popoldne po poletnem času in bo trajala kakih 15 minut preko postaje WJJD, ki obratuje z 1130 kilohertzov. Poleg predočitve prispevkov od Jugoslovancev za izgraditev Chicagoa bo govoril par minut kot gost George Vucetich, predsednik "The Yugoslav Club of Chicago" in nekaj narodnih pesmi po zapele znamenita pevka ga. Margaret Miloš.

Hitler bo poražen

Znani nemški finančnik in industrijalec Fritz Thyssen, ki je pomagal Hitlerju k moči, pozneje je pa pobegnil iz Nemčije v Ameriko, je napisal za "American Magazine" članek v katerem pravi, da Nemčija ni bila dobro pripravljena za drugo svetovno vojno in da jo bo izgubila. Še nobena vojna ni bila tako lahkomišljeno začeta kakor ta. Hitler je začel vojno, ne da bi se posvetoval s svojimi ministri. Hitler ne ve imeti v Nemčiji nikogar, ki ve več kakor pa on.

Dovolj škotskega žganja

Domneva, da bo vsled vojne trpela produkcija škotskega žganja, je neupravičena. Škotskega žganja je dovolj za štiri leta za vse ljubitelje te kapljice, ne samo v Angliji in Ameriki, pač pa tudi drugod po svetu. V raznih skladiščih ga je 133 milijonov galon. Denar, ki ga plačujejo Amerikanci za škotsko žganje, gre v prvi vrsti za letala in municijo. Produkcija je sicer nekoliko ponehala, toda do konca vojne—če ne bo trajala več kot štiri leta—se ni bati pomanjkanja.

AMERIŠKI AEROPLANI ZA ZAVEZNIKE

Mornariški departmet je na odobrenje, ako ne po naročilu iz Bele hiše, Curtiss-Wright tovarni v Buffalo, N. Y., vrnil 50 bombnikov v namenu, da s tem pomaga zaveznikom v sedanjí vojni proti Nemčiji.

Aeroplani bodo čimprej poslani v Francijo, tovarna pa bo mesto njih mornariškemu departmetu dobavila nove bombnike.

CIO podpira obrambni program

Delavstvo bo prispevalo svoj delež k narodni obrambi, nikakor pa ne bo dovolilo kršenja organizacijskih pravic in drugih svoboščin. — Lewis ni komunist.

V Washingtonu zboruje izvršni odbor Kongresa za industrijalno organizacijo CIO. Odborniki so v imenu članstva obljubili podpirati Rooseveltov narodno - obrambni program, istočasno so pa izrazili svoje nasprotje proti vsaki aktivnosti subverzivnega značaja, predvsem pa proti "peti koloni", čije cilje je uničiti svobodno in demokratično napravo, na katerih temelji naša republika.

Nadalje je izvršilni odbor proti ameriški sodelujoči v evropski vojni in zahteva, naj bodo delavstvu ohranjene vse svoboščine, predvsem svoboda organiziranja ter svoboda govora in zborovanja.

Časnikarji so vprašali Johna L. Lewisa, če se tiče subverzivno delovanje nacizma, fašizma in komunizma, čemur je Lewis pritrdil in dostavil: — Pa tudi črnosrajčnikov, belosrajčnikov in kukluksklanec.

Nadalje je vprašal časnikar Lewisa, če se strinja z predlogom, da je treba izključiti iz delavskih organizacij vse komuniste. Lewis ni na vprašanje naravnost odgovoril, pač pa rekel: — Jaz nisem komunist.

in ne simpatiziram s komunizmom. Jaz sem eden tistih redkih v naši deželi, katerih Die-slov odbor ni označil za komuniste.

Program za obrambno politiko CIO je izdelal podpredsednik Philip Murray. Thomas F. Burns, voditelj United Rubber Workers je zahteval, naj bodo v resoluciji imenovane po imenu države, ki so vprizorile napad na Finsko, Holandsko, Belgijo in skandinavske države. Lewis je odvrnil, da bi bilo treba seči v tem slučaju nazaj in sicer prav do abesinske kampanje. Priporočil je sprejem resolucije v sedanjí obliki, češ, da je v soglasju z ameriško nevtralnostno politiko.

Michael Quill, predsednik unije razvažalcev se je o obrambni resoluciji pohvalno izrazil v zelo patriotičnem govoru.

Izvršilni odbor CIO je za ohranjenje postavbe glede delavskih odnošajev, wage-hour postavbe, Walsh-Healyeve in Guffeyeve postavbe ter postavbe za socialno zaščito.

Iz Jugoslavije

(Po neposrednih vesteh agencije "Avala".)

Kolizija ladij pred Splitsko luko

Split, 4. junija. — Odhajaje iz splitske luke je parnik "Jadranske plovlbe" "Šipan" naletel na luksurijsni motorni čoln "Mileno", na katerem je bilo nekaj splitskih izletnikov. "Mileno" se je kaj naglo potopila, a "Šipan" je vzel na svoj krov vse brodomce. Potopljeni motorni čoln velja okoli 300 tisoč dinarjev.

Jugoslovanski parniki za Črno morje

Dubrovnik, 4. junija. — Jugoslovanski parnik "Lovćen", ki pluje na redni liniji Dubrovnik-Kotor-Smirna-Carigrad-Constanța, obišče sedaj tudi rusko črnomoško luko Odeso. "Lovćen" je že krenil iz Dubrovnika.

Balkanska gospodarska zveza

Beograd, 4. junija. — Gospodarska zveza Balkanskega sporazuma, ki se je sešla v Beogradu radi ureditve gospodarskih in prometnih vprašanj, ki bodo olajšala čim tesnejše sodelovanje med njimi, se sedaj posebno peča z vprašanji o ureditvi tehnične in praktične strani teh vprašanj. Med drugimi gospodarskimi in prometnimi vprašanji razpravlja Gospodarska zveza Balkanskega sporazuma tudi vprašanja, ki se zasekavajo v najožje sodelovanje trgovskih mornaric držav Balkanskega sporazuma. Med ta spadajo tudi nekatere tehnične odredbe, ki imajo olajšati in pospešiti delo in čim tesnejše sodelovanje trgovskih mornaric na vzajemnem polju.

Hrvatski profesor na poti v New York

Zagreb, 4. junija. — Dr. Vinko Tomašić, profesor zagrebskega vseučilišča je včeraj odpotoval iz Zagreba preko Milana v New York. Dr. Tomašić bo imel na raznih ameriških univerzah več predavanj o socialnih problemih, zlasti pa o socialni strukturi naših hrvaških izseljencev.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation).
Frank S. Baker, President; J. L. Spina, Sec. — Place of business of the
corporation and addresses of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

47th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Sundays and holidays. —
Subscription Yearly \$6.—. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—;
za štiri leta \$12.—. Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.
Za inozemstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ
IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

POMAGAJTE nam IZBOLJŠATI
LIST s tem, da imate vedno VNAPREJ pla-
čano naročnino. Časopis mora odgovarjati po-
trebi časa. Vsak cent prihranjen pri terjatvi, je
namenjen za IZBOLJŠANJE LISTA.

IRSKA

Irsko, ali kot se zdaj imenuje — Svobodna irska drža-
va — se nahaja v precej težavnem položaju. Ko sta po nem-
škem vpadu na Poljsko napovedali Velika Britanija in Fran-
cija Nemčiji vojno, je irski parlament s posebno resolucijo
proglasil nevtralnost Irske v tej vojni.

Predsednik Hyde in ministrski predsednik de Valera,
ki sta v največji meri odgovorna za to odločitev, vsekakor že-
lita, da bi zavezništvo zmigali.

Za nevtralnost sta se zavzela iz politično-sebičnih na-
zorov, dobro vedo, da bi bila pri prihodnjih volitvah poraže-
na, če bi pahnili Irsko v vojno ob zavezniški strani. Porazil
bi ju William R. Cosgrave, načelnik združene irske stranke.

Zdaj se je pa položaj povsem izpremenil. Naciji namreč
razglašajo, da bo takoj po podjarmljenju Francije prišlo na
vrsto Angleško otočje. Tozadevnih priprav tudi nič ne pri-
krivajo. Pravi, da bodo na Angleško otočje, čigar del je tu-
di Irsko, spustili 20,000 "padalcev" (vojakov, ki se iz letal
spuste s parašuti na tla) ter da bo par tisoč nemških letal
vpriporilo napad na angleške industrijske okraje.

Hitler se ne šali. Doslej je storil že marsikaj, kar je
smatrala javnost za nemogoče. Najbrž si v mislih že pred-
stavlja svoj zmagoslavni prihod v London, ki naj bi bil kro-
na vseh njegovih uspehov. V tem slučaju bi bilo z nevtral-
nostjo Irske istotako kot je bilo z nevtralnostjo Norveške,
Danske, Luxemburške, Holandske in Belgije. Irsko bi se mo-
rala boriti ali udati se. Irci so bojevitosti in bi se kar tako zle-
pa ne udali.

Zato se mora zdaj Irsko oboroževati in vežbati svoje
vojaštvo. Naglo mora nadomestiti vse, kar je zamudilo.

Vpoštevati je pa treba še nadaljno nevarnost. Nemči-
ja ima v svobodni irski državi mnogo prijateljev. Tekom sve-
točne vojne je nudila irsko obal nemškim submarinom udobna
in razmeroma varna skrišališča. Velike množice topov, stroj-
nic in municije, ki so dospole iz Združenih držav, so nemške
ladje odpeljale z Irske v Nemčijo. Nemški agenti so imeli svo-
ja oporišča na irski obali ali pa v njeni neposredni bližini.

Nevarnost "pete kolone" se je znatno povečala, ker je
Irsko sedaj svobodna država in nima Anglija nobenega nad-
zorstva nad njo. Vsega tega se ministrski predsednik de Va-
lera prav dobro zaveda. Ker noče, da bi postala Irsko dom
tujzemskih agentov, je prosil angleški generalni štab za so-
delovanje v boju proti inozemskim špijonom in podtalnim
elementom. V zameno je Irsko obljubila Angliji vso podporo.
Organizacijo, znano pod imenom "irska republikanska arna-
da", tvorijo ekstremni nacionalisti, ki nočejo sodelovati z
irsko vlado ter dobivajo iz inozemstva moralno in material-
no podporo. Člani te organizacije bodo naleteli na slabo, če si
bodo drznili igrati vloge Norvežana Quinslinga, ki je izdal
Norveško Nemcem.

NEMCI V JUŽNI AMERIKI

Po nekaterih južno-ameriških republikah se Nemci ta-
ko objestno obnašajo kot da bi bilo že vse njihovo. Posebno
drzni so v Chile, Urugvaj in Boliviji.

V Montevideo izdajajo časopis "La Linea Siegfrieda"
(Siegfriedova črta), ki je nedavno na uvodnem mestu zapre-
til: — Če v republiki Urugvaj ne bo kmalu ponehala proti-
nemška propaganda, bo doletela Urugvaj usoda Skandinavije.

Zadnja dva tedna je bilo aretiranih v Urugvaju dosti
nemških osumljencev. Neka velika nemška družba, ki izdelu-
je električne žarnice, je naročila iz Nemčije potrebno maši-
nerijo. Na ta način se ji je posrečilo vtihoštapiti iz Nemčije
velike množice vsakovrstnega orožja in municije.

Južni del Brazilije je skoro izključno nemški. Samo med
leti 1920 in 1930 se je preselilo tja skoro četrt milijona Nem-
cev. Mnogo jih je prišlo tudi pozneje. Pridelujejo kavo in
bombaž, imajo majne ter kemične in tekstilne tovarne. Deut-
sche Ueberseeische Bank ima po raznih važnih mestih šest
podružnic.

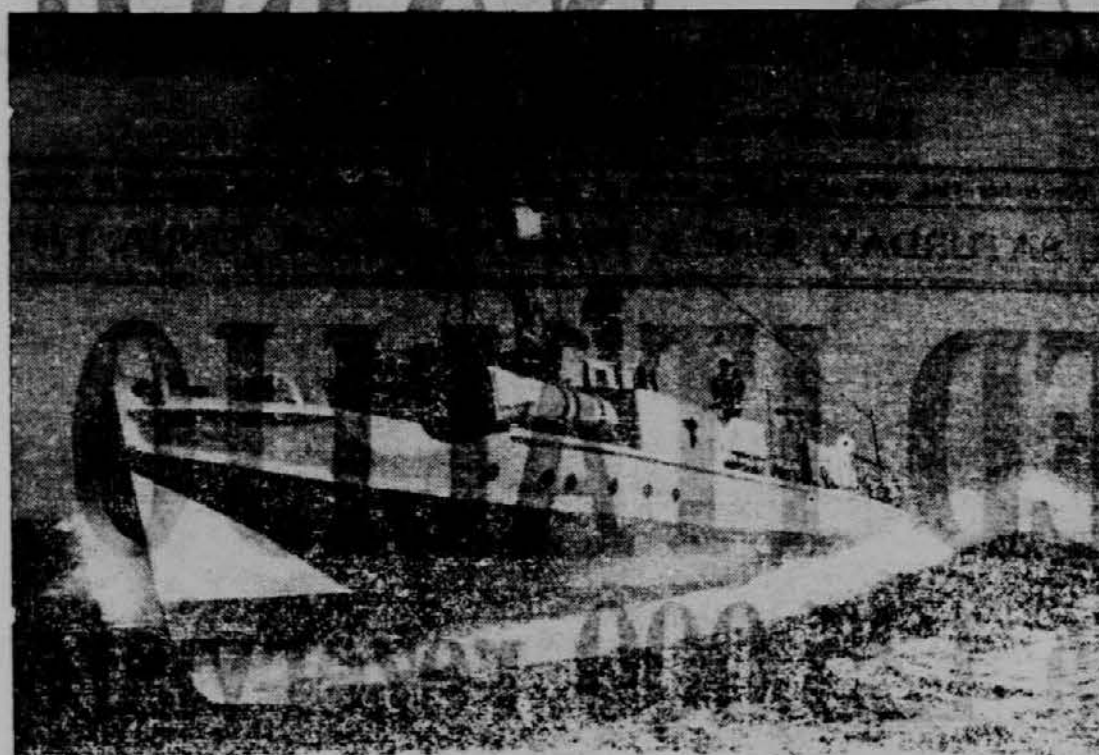
V Braziliji imajo Nemci petnajst velikih časopisov in
štiri močne radio postaje, ki broadcastajo Goebbellovo propa-
gando.

Južno-ameriške republike razburja ta pohod nacijskega
nacionalizma in vedo, da se na evropskem bojišču odloča tudi
njihova usoda.

Časnikarski dom v Ljubljani

Ljubljana, 4. junija. — Včeraj je bil tukaj na svečan način
otvorjen novi Časnikarski dom. Vseled splošnih razmer je bila
svečanost opravljena v intimnem krogu. Udeležili so se je le
zastopniki oblasti in časnikarskega združenja.

NAJNOVEJŠE NEMSKO OROŽJE

Sedanja vojna je pokazala, da si je Nemčija nabavila mnogo popolnoma novega orožja,
med katero spadajo tudi sicer majhne, toda zelo hitre motorne ladje.

Iz Slovenije

ZLOČIN UMOLNOSTI DRUŽINSKEGA OČETA.

(Iz Krškega poročajo 14. apr.)
Na Vrževo, pri vasi Bransko, so te dni dokončevali pom-
ladansko delo delavci v vino-
gradu posestnika Oblaka Ja-
neza iz vasi Bransko. Ko so
končali delo, je začel posestni-
kov najstarejši sin izplačevati
mezdje, kar pa staremu Obla-
ku ni bilo všeč in je začel zmer-
jati sina vpričo delavcev. Sin
ga je prosil, naj nikar ne dela
sramote hiši, tako ga je za si-
lo potilil. Ko pa je nadalje-
val izplačevanje, je oče ponov-
no začel razsajati in besniti do-
kler in sina popadla jeza in je
zagnal očetu kozarec pod nogo
ter ga udaril z desnico po ob-
razu.

To je pa tako razkačilo sta-
rega Oblaka, da je molče od-
šel iz vinograda proti domu,
še prej pa je vzel s seboj izza
vrat zidance gnojne vile. V
njem je bil dozorel sklep, da se
bo maščeval sinu in ženi, ki je
slednjega zagovarjala. Kaj je
hotel napraviti z vilami, ni
mogoče ugotoviti, verjetno pa
je, da jih je hotel uporabiti kot
napadalno orožje. Doma je
takoj zapodil iz hiše dekle,
prižgal luč v izbi in čakal do-
nosače delavce iz vinograda. K
sreči je šla dekla domačim na-

proti in jim povedala, da jo je
gospodar zapodil iz hiše ter
da je ves besen. Domači, ki
so poznali naglo jezo očeta, so
šli previdno proti domu. Prvi
je šel 24-letni sin Martin, nato
mati, za njo pa še hčerka An-
gela.

Čim je Martin stopil v hišo,
je zavil naravnost v očetovo
izbo, da bi ga vprašal, zakaj
je zapodil dekle iz hiše. Toda
stari je takoj navalil z odprtim
nožem, in ga začel nemišlje-
no obdelavati, prizadevajoč
mu smrtnonevarne rane. Ko se
je sinu že vsemu krvavemu
posrečilo z zadnjim močnim
končno le miakniti se nožu, je
na begu podrl mater, katero
si je tedaj oče izbral za drugo
žrtev, ki jo je prav tako ne-
usmiljeno obdelal z nožem. Tu-
di za hčerko Angelo se je po-
gnal, pa se ji je posrečilo po-
begniti pred zverinskimi oče-
tom. Na klice sta prihitela
sinova France in Anton, ki sta
že spala. Njima se je posre-
čilo po kratki borbi ukrotiti o-
četa in mu z grabljami izbiti
nož iz roke. Starec je potem
pobegnil iz izbe v temo.

Sin Martin ima težke po-
škodbe. Zdravnik pravi, da
so smrtnonevarne. Tudi mati
ima na vratu globoko rano, ki
je tudi smrtnonevarna. Ako
ne bodo nastopile komplikacije
bosta ranjena morda okreva-
la, vendar pa je njuno stanje
še vedno zelo kritično.

57-letni posestnik Janez Ob-
lak je zagrešil podoben zločin

SREDIŠČE ZA
SLOVENSKE FONOGRAFSKE
PLOSČE. — PISLICE za cenik.
J. MARSIC, INC.
463 W. 42 Street New York

DARILNE POŠILJATVE v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

100 DIN.	— — —	\$ 2.30
200 DIN.	— — —	\$ 4.40
300 DIN.	— — —	\$ 6.50
400 DIN.	— — —	\$ 8.50
500 DIN.	— — —	\$ 10.25
1000 DIN.	— — —	\$ 20.—
2000 DIN.	— — —	\$ 39.—

V DINARJIH

100 LIR	— — —	\$ 5.30
200 LIR	— — —	\$ 11.50
300 LIR	— — —	\$ 17.—
400 LIR	— — —	\$ 23.—
500 LIR	— — —	\$ 28.—
1000 LIR	— — —	\$ 55.—

V LIRA H

Ker zaradi položaja v Evropi parniki ne-
redno vozijo, tudi za izplačila denarnih
pošiljatev vzame več časa. Zato pa onim,
ki žele, da je denar naglo izplačan, pri-
poročamo, da ga pošljejo po C A B L E
ORDER, za kar je treba posebej plačati
\$1.—.

Vseled razmer v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in
Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo
v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge ev-
ropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
:: : POTNIŠKI ODDELEK : ::
216 West 18th Street, New York

že leta 1928, ko je v jezi za-
bodel svojo ženo. Takrat so
ga spoznali za slabomnega
ter ga oddali v umobolnico,
kjer je bil nad 7 let, nakar je
bil na posredovanje nekega
svojega sorodnika izpuščen
kot zdrav. S tistim dnem je
postal strah in trepet vse dru-
žine. Često se je pripetilo,
da je z odprtim žepnim nožem
tekkel za lastnimi otroki ter jim
grozil; da celo v posteljo je no-
sil nož, sekuro ali kaj druge-
ga. Pa ne samo domači, vsa
vas je bila v večnem strahu
pred njim, kajti njegov mrač-
ni pogled ni obetal nikomur
nič dobrega. V občevanju z
ljudmi je bil vedno mrk, za-
prti sam vase in se je ljudi naj-
raje izogibal. Že sam pogled
nanj napravil vtis, da gre za
umobolnega človeka. Takoj
po navahu besnosti je izginil
iz izbe, vzel v drvarnici seki-
ro in zbežal v noč. Vse iskan-
je sorodnikov pri znanih je
bilo zaman in je vsaka sled za
njim izginila. Domači se boje,
da ne bi napravil še komu kaj
zlega, posebno ker ima sekuro
s seboj.

NAJSTAREJŠI SLOV. ČAS- NIKAR IVAN NAGLIČ UMRL.

V noči od 17. na 18. aprila
je v Ljubljani umrl gospod I.
Naglič, urednik "Jutra". Ro-
dil se je 26. maja 1856 v Sla-
kovi pri Slovenskih Konjicah
in bil torej meseca maja star
84 let. Ko je končal gimnazi-
jo, je študiral na filozofski fa-
kulteti v Zagrebu. Že tedaj se
je začel udeleževati v časnika-
rstvu. Pokleni časnikar je
postal leta 1879. Od leta 1884
do 1893 je bil urednik uradne-
ga lista "Laibacher Zeitung",
nato pa dopisnik raznih do-
mačih in inozemskih listov. L.
1920 je vstopil v uredništvo
"Jutra". Rajni je bil vesten
in zelo delaven časnikar. Za-
radi njegovega blagega znača-
ja so ga tovariši cenili in spo-
štovali.

Minilo je že eno leto odkar si
pas zapustil, toda spominjamo se
Te vedno živo in ljubeče ter se
Te bomo enako in ljubeče spo-
minjali, dokler tudi mi ne pri-
demo za Teboj.

Bodi Ti sladek počitek v svo-
bodni ameriški zemlji!

Žalujejo ostali:

MARIJA KAUCIČ, soproga

in hčere.

Little Falls, N. Y.,

junija, 1940.

John Kaučiča

ki je preminul 10. junija, 1939.

OB PRILIKI PRVE OBLETNICE

SMRTI NEPOZABIJENEGA

SOPROGA IN OČETA

John Kaučiča

ki je preminul 10. junija, 1939.

Minilo je že eno leto odkar si

pas zapustil, toda spominjamo se

Te vedno živo in ljubeče ter se

Te bomo enako in ljubeče spo-

minjali, dokler tudi mi ne pri-

demo za Teboj.

Bodi Ti sladek počitek v svo-

bodni ameriški zemlji!

Žalujejo ostali:

MARIJA KAUCIČ, soproga

in hčere.

Little Falls, N. Y.,

junija, 1940.

John Kaučiča

ki je preminul 10. junija, 1939.

OB PRILIKI PRVE OBLETNICE

SMRTI NEPOZABIJENEGA

SOPROGA IN OČETA

John Kaučiča

ki je preminul 10. junija, 1939.

Minilo je že eno leto odkar si

pas zapustil, toda spominjamo se

Te vedno živo in ljubeče ter se

Te bomo enako in ljubeče spo-

minjali, dokler tudi mi ne pri-

demo za Teboj.

Bodi Ti sladek počitek v svo-

bodni ameriški zemlji!

Žalujejo ostali:

MARIJA KAUCIČ, soproga

in hčere.

Little Falls, N. Y.,

junija, 1940.

John Kaučiča

ki je preminul 10. junija, 1939.

OB PRILIKI PRVE OBLETNICE

SMRTI NEPOZABIJENEGA

SOPROGA IN OČETA

John Kaučiča

ki je preminul 10. junija, 1939.

Minilo je že eno leto odkar si

pas zapustil, toda spominjamo se

Te vedno živo in ljubeče ter se

Te bomo enako in ljubeče spo-

minjali, dokler tudi mi ne pri-

demo za Teboj.

Bodi Ti sladek počitek v svo-

bodni ameriški zemlji!

Žalujejo ostali:

MARIJA KAUCIČ, soproga

in hčere.

Little Falls, N. Y.,

junija, 1940.

John Kaučiča

ki je preminul 10. junija, 1939.

OB PRILIKI PRVE OBLETNICE

SMRTI NEPOZABIJENEGA

SOPROGA IN OČETA

John Kaučiča

ki je preminul 10. junija, 1939.

Minilo je že eno leto odkar si

pas zapustil, toda spominjamo se

Te vedno živo in ljubeče ter se

Te bomo enako in ljubeče spo-

minjali, dokler tudi mi ne pri-

demo za Teboj.

Bodi Ti sladek počitek v svo-

bodni ameriški zemlji!

Žalujejo ostali:

MARIJA KAUCIČ, soproga

in hčere.

Little Falls, N. Y.,

junija, 1940.

John Kaučiča

ki je preminul 10. junija, 1939.

OB PRILIKI PRVE OBLETNICE

SMRTI NEPOZABIJENEGA

SOPROGA IN OČETA

John Kaučiča

ki je preminul 10. junija, 1939.

Minilo je že eno leto odkar si

pas zapustil, toda spominjamo se

Te vedno živo in ljubeče ter se

Te bomo enako in ljubeče spo-

minjali, dokler tudi mi ne pri-

demo za Teboj.

Bodi Ti sladek počitek v svo-

bodni ameriški zemlji!

Žalujejo ostali:

MARIJA KAUCIČ, soproga

in hčere.

Little Falls, N. Y.,

junija, 1940.

John Kaučiča

ki je preminul 10. junija, 1939.

OB PRILIKI PRVE OBLETNICE

SMRTI NEPOZABIJENEGA

SOPROGA IN OČETA

John Kaučiča

ki je preminul 10. junija, 1939.

Minilo je že eno leto odkar si

pas zapustil, toda spominjamo se

Te vedno živo in ljubeče ter se

Te bomo enako in ljubeče spo-

minjali, dokler tudi mi ne pri-

demo za Teboj.

Bodi Ti sladek počitek v svo-

bodni ameriški zemlji

Kratka Dnevna Zgodba

OLAUDE FERRERE:

Zgodba se začne s strelom

... in sicer s topovskim. Nič več ne vem, kdo ga je izstrelil in tudi ne, proti komu. A bilo je v poslednjih dneh decembra 1. 1900, in bili smo na Kitajskem. V tistih davnih dneh sem bil mornariški častnik in sem služboval na francoski torpedovki. Bilo nas je desetoro ali dvanajstero jako različnih ladij s še bolj različnimi zastavami. Sploh — mednarodno brodovje, ki so ga Evropa, Amerika in Japonska mobilizirale proti bokarjem. Saj se še spominjate bokarjev? Bokarji so bili za svojo osebo brzkone dostojni ljudje, a žal so si vtepli v glavo, da bodo pobili vse inozemce in si razdelili njih lastnino.

Moja torpedovka in jaz sva se torej zasidrala pred Takonjem, če se prav spominjam in naše sosede — oklopnice, križarke in druge torpedovke — so prav tako vrgle sidro v morje in čakale nedaleč od nas. Paziti smo morali, saj so nas na to še posebej opozorili, da imajo bokarji tudi svoje torpedovke in plavajoče mine. Topovski strel, ki se je sredi miru meglenega večera nena doma oglašil, ni nikogar ranil. A naše straže niso napovedale nobenega sovražnika in tudi nobenega cilja. Pač smo opazili kitajsko barko, a to smo vsi poznali. To je bila barka pralca Vanga in pralec Vang je že od zdavnaj pral perilo za vso posadko. Samo pijanci in noreci bi metali smodnik na to preprosto barko.

Pa se je vendarle zgodilo. Brez dvoma je prvi topovski strel zbudil pri ljubiteljih streljanja veselje do ognja. Čez hip nato, ko je prišla barka mimo ruske ladje, ki je njena posadka prošlo noč tako dolgo in jako glasno prepevala, je dueat granat pozdravilo barko. Granate pa so padale tja, kamor jih usoda zanašala. Barke ni nobena zadela a ta je hitro menjavala smer in iskala zavetja. Naša torpedovka je bila slučajno v bližini. Zatorej je barka prihitela k nam, bila je poklicana, odgovorila je in pristala. To je šlo tem lažje, ker nam je morala izročiti perilo. Rus, mogoče je poznal svojo zmoto, ni streljal več in je poslal nekaj znakov po mednarodnem kodeksu in je s tem pojasnil svojo zmoto. Ko je barka pristala, je možki z barke splezal k nam na ladjo. Zagledal sem majhnega, neznanega Kitajca, ki mu je bilo največ petnajst let in je bil oblečen v modro bombazasto obleko. Okrog ustnic mu je begal tisti zagonetni in nemara večni smehljaj Kitajcev. (Kitajec je ponižno pozdravil. Pogledal sem fantiča, rekoč:

“Kako ti je ime?”
“Li Koni.”
“Ali te pošilja g. Vang?”
“Hi.”
“Ali si prinesel perilo nazaj?”
“Hi.”
“Ali boš vzel drugo perilo s seboj?”
“Hi.”

Komaj je preteklo dvanajst minut, ko je mladi Li Koni že oddal perilo, vzel drugega in spet zlezel na svojo barko. (Vprašal sem ga.
“In kam zdaj?”
“Jaz peljati, da rusko perilo vzeti.”

Malce osuplo sem ga pogledal, vendar se ni šalil.
“Na rusko ladjo greš? Saj so vendar pravkar streljali na tel!”

Li Koni je skomignil z rameni.

“O,” je mirno povzel, “Rusi so jako neumni, a nekateri so, ki niso hudobni.”

Odšel je in nič več ga nisem videl, to se pravi, jako dolgo ga nisem videl.

A čez štirinajst dni nato, ko se je morala moja torpedovka ustaviti v Nagasakiju, sem dobil pri Jezakiju — pri trgovcu z želvovino in izrezljanimi slonokoščeni predmeti, svoje-ga starega ladijskega tovariša, Fedorja Aleksandroviča Borskiga, ki je bil takrat ladijski poročnik v službi carja.

Tedaj sem se spomnil, da je bil prijatelj Borski prav takrat na ladji, ki je v Takoniju pomotoma streljala na barko Kitajca Li Konija.

“Ali se spominjate tistega slavnega večera, dragi moj, ko sem mislil, da je bil tisti revež bokarski pirat in sem dal nanj streljati?” je vprašal Borski.

“Vem, to je bila barka pralca Vanga.”

Borski je razburjeno nadaljeval:

“Ali veste? Tisti mladi Kitajec, ki sem dal nanj streljati — no. Pa je vendarle prišel k nam na ladjo po perilo. Veste, dragi moj, Kitajci so jako neumni, toda boječi pa niso.”

(Pri tem sem se spomnil, kako se je bil Koni izrazil o Rusih. Spoznal sem, da sta sodbi obeh vsebovali nekaj resnice. Kitajci brez dvoma ne razumejo dobro Rusov, Rusi pa prav zares jako slabo razumejo Kitajce.)

Spočetka sem hotel Borskemu marsikaj odgovoriti, a ker sem sprevlel, da se ni moči o tem pričakati, sem molkal.

Ko me je Fedor Borski zvlekel še v ameriški bar, kjer sem moral popiti nebroj šilcev, se je vrnil na svojo ladjo.

Tedaj sem opazil, da se ni Borski nikoli ločil od neke vrste ordonance. Opazoval sem tega človeka. To je bil velikanski dolgin, ki mi je bil kaj zopr. Ne rečem, da bi bil grd ali neumen. Poteze so bile precej enakomerne, dasi povsem azijske. Toda izraz nekake prekrute zahrbtnosti je bil kakor primurjen na obrazu. Kasneje sem imel še dva, do trikrat priliko videti Borskiga v Nagasakiju. Portaturju in Fakonu. In zmeraj sem videl poleg njega njegovega slugo. Videl sem, da je bil ta človek muhik, ki je bil rojen na posestvih svojega gospodarja. Ime mu je bilo Bovlov. Borski je ravnal z njim ko z živaljo. To se pravi, z nebrzdano surovostjo, ki je bilo v njej pa tudi nekaj očetovske dobrohotnosti.

Zgodba pa se je končala takole.

To je bilo lani. Osem in dvajset let je preteklo in nikoli si ne bi bil mislil, da bom še kdaj videl enega od omenjenih treh. Borskiga, Bovlova in Kitajca Li Konija. Saj so v poslednjem četrto stoletju toliko ljudi pobili v Rusiji in Kitajski. Jaz nisem bil nič več mornariški častnik. Sprehajal sem se tu in tam po svetni, nekaj v zabavo in nekaj zaradi svojih poslov. Malokdaj sem naletel na kakega znanca in sem izgubil izpred oči skoraj vseh, kar je bilo z mojo preteklostjo v zvezi. Kako sem zatorej osupnil, ko me je nekdo v Sanghaju poklical z imenom: To je bil Kitajec, jako moder-

no, po ameriško oblečen Kitajec in blizal se je moji mizi. Spočetka ga sploh nisem spoznal a on je imel boljši spomin ko jaz in odkrito srčno veselje je razvedrilo njegove posevne oči.

“Jaz sem Li Koni” je smeje se dejal, “in sem vaš nekdanji pralec iz Takonija. O, seveda si niste mogli misliti, da bi me po tako dolgem času zagledali tu...”

(Govoril je brezhibno francosko. Ni dosti Kitajcev, ki bi francosko govorili, pač pa govorijo angleško. Francosko govori v Sanghaju le izbrano število višjih in brez dvoma je spadal Li Koni v izbranim osebnostim, za kar sem mu tudi čestital.

Li Koni se je začel kar cediti od zahvaljevanja in je tudi meni čestital. Ko sva na ta način potratila že kar preveč besed, je bil koj pripravljen pogovarjati se o trgovskih politih in o politiki. Te dve panogi sta skoraj povsod tesno povezani, zlasti pa še na Daljnem Vzhodu. Mimogrede sem omenil, da bi bil Li Koni napram kakemu častnikarju brez dvoma bolj previden. Toda jaz nisem bil častnikar in Li Koni je poznal svoje ljudi.

“Dragi moj gospod,” mi je odgovoril, “inozemci napak razumejo kitajsko mobilizacijo in mnogo Kitajcev jo razume še slabše. To pa zato, ker tuji prav nič ne poznajo našo taro, desetstisočletno Kitajsko in zato tudi ne vedo, da smo zmeraj prestali petdeset ali sto let anarhije, preden smo prešli od ene dinastije k drugi. In tudi zato, ker Kitajci prav nič ne vedo, da je na svetu Evropa in da je Amerika in si zato domišljajo, da imajo časa na pretek da si med seboj — kot nekoč — uredijo svoje majhne zadeve. A kar je bilo nekoč mogoče in celo lahko, je zdaj kar nemogoče.”

Moje nekdanji pralec iz Takonija se je zares naredil. V duhu sem videl pred seboj malo barko, polno opranega perila in petnajstletnega fantiča, ki je tako brezbržno sprejel ruske granate. Li Koni me je pogledal in je uganil moje misli.

“Ah,” je dejal, “takrat me ni bilo dosti, a vse moje življenje je bilo pred menoj. In za to je bil tisti čas lep. Saj se še spominjate tiste ruske ladje, ki se je prav blizu vaše zasidrala in je mislila, da sem bil morskari ropar? — No, tu v Sanghaju biva zdaj več pomorščakov in častnikov s tiste ladje. Prvi so seveda boljševidi, drugi pa so slehabetni prvih. Kaj ne, saj boste šli brzkone nazaj mesto? Odpustite svoj avto in počastite me s tem, da se usedete v mojega. Jaz vas bom odpeljal nazaj v vaš hotel in če hočete, vami bom spotoma predstavil dva vaša nekdanja prijatelja, ki ste ju brez dvoma že povsem pozabili, a ki ju boste navzlic temu še spoznali. Saj se od prejšnjega stoletja sem nista preveč spremenila.”

Ves navdušen sem sprejel poyabito. Avto Li Konija je bil razkošen in najmodernejša vrste, pripravljen kot spalni voz. Najprej sva se vozila po ravni okolici Sanghaja, nato po neskončnih dohodnih cestah in slednjič skozi vrvež mednarodne konecije. Seveda ni Li Koni nič več prebival v kitajskem delu mesta.

(Pred vzhodom razkošne, vendar (Nadaljevanje na 4. str.)

Tragedija uglednega gostilničarja

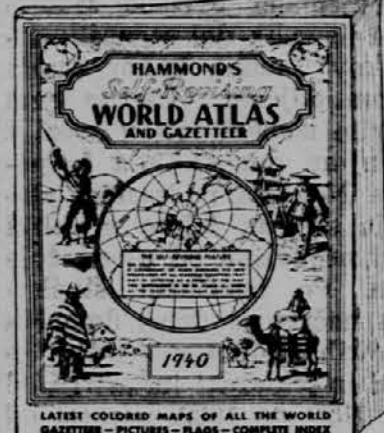
Iz Višnje gore poročajo 15. aprila: — Na Peščeniku nad Višnjo goro kjer se odepi od državne občinske ceste na Polzevo, nekaj korakov pred ocepom, stoji ob cesti znana gostilna, kjer se radi ustavljajo tudi avtomobilisti. Gostilno je vodil daleč naokrog znani in priljubljeni gostilničar Jože Novljan, tajnik Združenja gostilničarjev za sodni okraj Višnja gora. Bil je izredno bistroumen in delaven mož blagega značaja, kakršnih je med nami vedno manj. Delal je in se boril za obitaneke svoje družine, kolikor je le mogel, a težki časi so ga vedno bolj pritiskali ob tla. Premagovati je moral vedno težje gnotne prilike, saj je zašla gostilničarska obrt na kmetih v tako težak položaj, da komaj še živijo. Toda Novljan je bil mož ki je še vedno zaupal delu svojih rok in bil je prepričan, da se bodo razmere zboljšale.

(Mnogo optimizma je bilo v njem in večkrat je prijel za pero, da se je s svojo večšo roko in globokim pogledom v življenje dotaknil tega ali onega perečega vprašanja. Sodeloval je pri raznih naprednih listih. Čudno naključje usode je pa hotelo, da je vpravi isti dan, ko je list “Jutro” objavil njegov dopis, obenem tudi objavil kratko poročilo o njegovi tragični smrti.

V bližini Peščenika je bilo zadnje čase zagrešenih več tatvin. Tatovi so kradli s tovornih avtomobilov blago kar med vožnjo in ga skrivali, dokler ga niso spravili v denar. Govorilo se je, da je ena bala ukradenega blaga spravljena tudi pri gostilničarju Novljanu. To je prišlo na uho višnjegostim oziroma, ki so odšli k Novljanu iskat ukradeno blago. Nošli ga pa niso. Novljan je bil zelo rahločuten.

IMATE ŽE TA PRIROČNI ATLAS?

V teh kritičnih časih je vsakemu čitatelju dnevnih vestí potreben ta priročni ATLAS, ki ga pošljemo našim naročnikom po najnižji ceni. — Naročite ga še danes!

Velikost 9 1/2 x 14 1/2 inčev
48 velikih strani;
32 barvnih zemljevidov tujih držav in 9 zemljevidov Zdr. držav in zastav vodilnih držav;
45 svetovnih slik popolnoma označenih;
Zanimivi svetovni dogodki.
Najnovejši zemljevid kaže cel svet in tudi:
RAZDELITEV POLJSKE MED NEMČIJO IN RUSIJO
ITALIJANSKO OSVOJITEV ALBANJE
PRIKLJUČITEV ČEHOSLOVAKSKO K NEMČIJI
NOVA FINSKO-RUSKA MEJA

Cena 25 centov
Pošljite svoto v znamkah po 3 oz. po 2 centa.

Posebnost:
HARRISON'S ZEMLJEVID, KI SAM SEBE POPRAVLJA
KUPON, ki ga dobite z atlasom in ko ga izpolnite in pošljete k izdajatelju zemljevida, vam daje pravico, da dobite dodatne zemljevide z novimi mejami vojskujocih se držav, kakor bodo premejene po sedanjih vojni.

Naročite Atlas pri:
“GLAS NARODA”
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

občutljiv mož in preiskava ga je silno razburila. Morda je res kdaj nevede hranil pri sebi ukradeno blago, morda ga je tudi kupil gotovo pa ni bilo pravega povoda, da bi bil zaradi tega obupal nad življenjem. Orožniki so ga trdo prišli in mu končno napovedali aretacijo. To je moža še bolj razburilo in potrl. Žena je menda stutla, da se bo nekaj zgodilo. Ko so orožniki moža odgnali, je poslala za njim hlapca, češ, pojdi pogledat, če se ni morda kaj zgodilo z gospodarjem. In njena slutnja se je žal uresničila.

Med potjo v Višnjo goro je Novljan prosil orožnika, naj mu dovoli opraviti potrebo. Orožnik je njegovi želji ustregel. Novljan je stopil s ceste in se spustil po strmem bregu v grapo, kjer si je prerezal žile na roki in na obeh straneh vratu. Ko je prišel za njim hlapec, je bil že ves okrvavljen. Brž so obvestili gostilničarja v Višnji gori g. Omahua, ki se je mudil v bližini z avtomobilom. Prihitela je tudi žena. Omahen je z robcem še tiščal nesrečnemu prerezano žilo na vratu in v tem je opazil, da ima prerezano tudi žilo na roki in da je vsaka pomoč zaman. Novljan je še nekajkrat odprl oči in pogledal ženo, potem je pa njegovo življenje ugasnilo.

KAKO KRIJE ANGLIJA VOJNE STROŠKE.

Sedanja vojna stane Anglijo dnevno nekako 6 milijonov funtov. Za bodoče proračunsko leto računajo, da bodo znašali vojni stroški okrog 2 milijardi funtov. To so ogromne številke tudi za bogati britanski imperij. Zanimivo je, kako jih finančni minister skuša dobiti iz narodnega premoženja.

Davki so prvi vir, ki se z njim polnijo državne blagajne. Ali davčno breme težko pritiska na to deželo. Ljudje ne godrnjajo in redko kdaj govorijo o davkih. Revnejši jih ne občitajo hudo, bogatejši vidijo v svojem premoženju odgovornost in dolžnost do države. Osnovno pravilo je, da od vsake funta, ki je za kogarkoli kakršenkoli dohodek, odvzame država 7 šilingov, to je več kot tretjino. Pač pa so olajšave za male dohodke. Letni zaslužek do 135 funtov je popolnoma prost vseh davkov, poročena država navzve še 46 funtov prostih obdavčenja; če ima otroke, še za vsakega otroka 50 funtov. Pri višjih letnih dohodkih se obdavčenje dviga zelo strmo, posebno strmo pa še pri zelo visokih, ker ti so povrh podvrženi še “nad-davku.” Tako se na primer od letnega dohodka 5000 funtov plača v državno blagajno približno 2.000 funtov, od 10.000 funtov pa 5.268 funtov. Zelo visoke so takse na dedščino in to brez ozira, če deduče o troci ali le daljni sorodniki. Posredni davki so pa majhni. Malenkostno so obdavčeni čaj, sladkor, tobak. Težki so davki na alkohol. Avtomobilske takse so se v zadnjem času zvišale.

(Poleg davkov zalagajo državno blagajno notranja posojila. V novembru je finančni minister naznanil prvo tako posojilo v času nove vojne; na trg je vrgel dvoje papirje: “Savings Certificates” po 15 šilingov in obrambne obveznice “Defense Bonds” po 5 funtov. Prvi so bili namenjeni za široke sloje z malimi prihranki, da se jim da prilika, da z malimi vsotami prispevajo k državnim dohodkom, drugi za premožnejše. Po petih letih se vrednost varčevalnih obveznic zviša na 17 šilingov in po 10 letih na en funt. Vrednost obrambnih obveznic

se ne zvišuje, zato pa nosijo 3 odst. obresti. Ker so ti papirji prosti obdavčenja, je vsota ki jo more imeti posameznik naloženo v njih, omejena. Uspeh tega posojila je bil nad pričakovanje velik: v sto dneh je bilo podpisanih sto milijonov funtov.

V marec je bilo otvoreno novo 300 milijonsko posojilo. Nekaj dni za tem je bilo čezmerno podpisano. Ta uspeh je bil bolj pomenben, ker tudi to

posojilo nosi le 3 odst. obresti, dočim donša denar, naložen v podjetjih, zlahka večji dohodek. Vidi se pa tudi da finančno ministrstvo drži trdno v rokah vajeti, na katerih vodi narodno gospodarstvo. Zelo verjetno pa je, da sedanji davki in posojevanje državi skupaj ne bodo zadostovali za ogromne vojne stroške. Seveda, da je še veliko bogastva v tej deželi in davki bi se lahko še zvišali.

Poučni spisi

ANGLEŠKO SLOVENSKO BERILO. Sestavil dr. F. J. Kern. Vezano. Cena \$2.00

BODOČI DRŽAVLJANI naj naročijo knjžico — “How to become a citizen of the United States”. V tej knjžici so vsa pojasnila in zakoni za naseljenca. Cena 35c.

DENAR. Spisal dr. Karl Engliš. 236 strani. Denarni problem je zelo zapleten in težaven in ga ni mogoče storiti vsakomur jasnega. Pisatelj, ki je znani češki narodno-gospodarski strokovnjak, je razširil svoje delo tako, da bo služilo nekomu kot orientacijski spis o denarju. Cena 50c

DOMAČI ZDRAVNIK. Spisal Sebastijan Kneipp. 240 strani. Cena \$1.25

DOMAČE ŽIVALI. — Spisal Damir Feigel. — 72 strani. Cena 50c

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK, spisal Franjo Dular. 278 strani. Cena trda vez. Cena \$1.50
Zelo koristna knjžica za vsakega živinorejca; opis raznih bolezni in zdravljenje; slike.
GOVEDOREJA. Spisal R. Legvart. 143 strani. 8 slikar. Cena \$1.—

KOKOŠJEREJA. Sestavil Valentin Razinger, 62 strani. Broš. Cena 50c

KNJIGA O LEPEM VEDENJU. (Urban.) Vez. Cena 75c

KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU. 111 strani. Cena 50c.

KRATKA SRBSKA GRAMATIKA. 68 strani. Cena 30c.

MLEKARSTVO. Spisal Anton Pevc. 8 slikar. 168 strani. Knjžica za mlekarje in ljubitelje mlekarstva sploh. Cena 50c

NAJVEČJI SPISOVNIK. — 156 strani. Cena 50c

NAŠE ŠKODLJIVE ŽIVALI v PODOBI in BESEDI. Opisal Fran Erjavec, 224 strani. Broš. Cena 25c

OBRTNO KNJIGOVODSTVO. 258 strani. Vez... Knjžica je namenjena v prvi vrsti za stavljeno, umetno in strojno ključavničarstvo ter živilovarstvo. Cena \$1.—

ODKRITJE AMERIKE, spisal dr. MAJAR. Trile deli: 102, 141, 133 strani. Cena mehko vez. Poljuden in natančen opis odkritja novega sveta. Spis se čita kakor zanimiva povest ter je sestavljen po najboljših virih. Cena 50c.

PRAKTIČNI RAČUNAR. Trda vez 251 str... Priročna knjžica, ki vsebuje vse, kar je pri nakupu in prodaji potrebno. Cena 75c.

PROBLEMI SODOBNE FILOZOFIJE. Spisal dr. F. Veber. 341 strani. Knjžico toplo priporočamo vsakomur, ki se hoče seznaniti s glavnimi črtami sodobne filozofije. Cena 50c

SLOV.-ANGLEŠKI IN ANGLEŠKO-SLOVEN. SLOVAR. 148 strani. Cena 90c.

SLOVENSKO-NEMŠKI SLOVAR, Sestavil Dr. F. Bradac. — 625 strani. Cena \$1.25

UČBENIK ANGLEŠKEGA JEZIKA. 285 strani. Cena \$1.—

UMNI ČEBELAR. Spisal Frank Lakmayer. 163 strani. Cena \$1.—

VELIKI SLOVENSKI SPISOVNIK. Sestavil H. Podkrajski. — 437 strani. Cena \$1.—

VELIKI VSEVEDEŽ. 144 strani. Zbirka zanimivih in kratkočasnih spretosti; burke in šaljivi poskusi; vedečevalna tabela; punktranje; zastavice. Cena \$1.—

ZDRAVILNA ŽELIŠČA. 62 strani. Cena 25c

KNJIGARNA

“GLAS NARODA”

216 West 18th STREET NEW YORK

Gozdar Anton

Roman: Spisal L. G. — Za "Glas Naroda" priredil X. X.

22

Vedoč, da za danes ne bo nič s streljanjem, se je opustil. Dospel do vrat, se je ozrl naokrog, toda Andreja ni bilo več. Slišal je pa, kako je gozdarski pomočnik Klavžar zašepetal nadgozdarju:

"Četudi ni Andrej lovil, odkar je bil takrat padel v vodo, bi glavo stavil, da bo danes šel. Ve, da se mu ni ničesar bati, ker smo tukaj."

Ko se je vrnil Tone domov, se je globoko oddahnil. V sobi se mu je nudil neobičajen prizor.

Na tleh je klečala mati, ki je bila iz žepnega roba napravila "zajčka" ter se igrala s Francem, sedečim na klopi. Otrok se je zadovoljno smejal in pleskal z ročicami. Ko je opazil gozdarja, je začel siliti k njemu, kličoč: "Ata! Ata!" Že davi ko je nesel otroka od kmetice, se Tone ni mogel nadejati njegovi bistrosti in ljubeznivosti. Dvignil ga je k sebi ter poljubil na usta in lica.

Njegovo veselje je pa zamislilo materino vprašanje: "Kaj je pa s teboj, fant, da si se tako naglo vrnil? Saj še vedno nisi nehal streljati!"

"Ni me več strpelo," je zamišljeno odvrnil. Nato se je zagledal v otroka kodrastih las, toda ne črnih, kakor njegov oče, pač pa pšenično zlatih. To je imel po materi. Tudi ves obrazek je bil materin. In ko je tako zrl vanj, se ga je letijo hrepenenje po dekletu. Tako dolgo je ne bo videl! Toda čemu ne? Srečo v drugem revirju bo šele jutri nastopil, današnji dan je pa njegov. Sklenil ga je izrabit.

Kaj ga je brigalo streljanje, s katerega je bilo slišati peklenko pokanje. Da bi videl Marijo, bi še vse kaj drugega žrtvoval kot prvi dobiček za najboljši strel.

Če bo Marija vesela njegovega nepričakovanega obiska? Kaj ga je oviralo, izsiliti si to veselje? Dekletu ne bo prinesel le pozdravov od otroka, ampak ji bo kar otroka prinesel, otroka, ki ga že več mesecev ni videla. Večje radosti si menda ne more predstavljati.

Skočil je v vežo in zaklical: "Mati! Hitro! Takoj!"

"Kaj pa je, za božjo voljo?" je prestrašeno prihitela starika.

"Saj menda ne gori voda?"

Začudeno je gledala sina, ki se je preoblačil v delavno obliko.

"Mati, Francka nekoliko napraviš," ji je rekel. "K Mariji sem namenjen, pa ji bom spotoma tudi fantka prinesel. Zdaj je enajst. Ob dveh sem lahko na planini. Če se tam do petih zamudim, sem pred nočjo že lahko doma. Do sti bo še za spanje in počitek."

"Toda fant, kaj ti ne pade v glavo? Pa se ti že vsaj ni zmedlo?"

Tone pa ni poslušal nobenega ugovora. Mati se ni mogla dolgo ustavljati in je storila, kot ji je naročil.

Tone je stal pri mizi s puško na rami. Gorsko palico je moral pustiti v kotu, kajti za nošnjo otroka mu je bilo treba obeh rok. Tudi pes je moral ostati doma.

"Če imam otroka, ne morem se na psa paziti."

Mati mu je počila otroka v naročje in mu zabasala v žep veliko svilen roto, češ, da so večeri hladni. In tako izdatno ju je poškrbilo iz blagoslovljenega voda, da sta bila oba mokra.

Ker Tone ni hotel mimo gostilne, je moral po velikem ovinku, da je došel do gorske steze. Neuhoma je govoril otroku, kazal mu je svetlice ob poti, uječal ga je in mu pel. Ko je sedel na zaspan, ga je pokril z ruto in začel hoditi opreznje. Še pred drugo uro je bil na planini. S tra te za kočo je zaslišal glasove in smeh. To mu ni bilo povšeči, kajti med bi videl, da bi bila že vsaj ob prvem pozdravu z Marijo samsa.

Dospel do koče, je zaslišal ropotanje posode, znamenje, da je bila Marija doma. Tudi Frone je bil pri nji, kar je sklepal iz pogovora. Stopil je k skladovnici drv in poslušal.

"Ali se ti ne zdi, da bo danes še nekdo prišel?" je slišal vprašati starca.

"Na trati so vsi zbrani. Kdo naj bi prišel?"

"Jaz bi pa skoraj prisegel, da bo prišel."

"Ne, ne, danes je njegov prost dan in je na strelišču."

Gozdarju je začelo srce močno utripati.

"Kako, na strelišču?" se je začudil Frone. "Koga pa misliš?"

Pomembno se je nasmehnil.

"Jaz sem mislil starega Pavleta. Hej, sestra, čemu si pa kar iznenada tako zardela? Prav do ušes in do vratu!"

Za par hipov je v sobi vse utihnilo, nato se je Marija jezno oglasila:

"Tak nikar me ne jezi. Frone! Vroče mi je. Zdaj pa vzemi latvico kislega mleka in nesi ljudem, gotovo so že lačni."

Smeje je zavil Frone okoli vogala, ne da bi opazil lovea. Tone je planil preko dveh stopnic in vzkliknil:

"Pozdravljena, Marija!"

"Jezus!" je kriknila ob ognjišču in ni dosti manjkalo, da ni spustila krožnika na tla. "Kaj je pa tebe prineslo?"

"Da, in pogled, kaj imam!"

Odgrnil je ruto, ki je pokrivala otroka. Franček se je med tem prebudil in se začel začudeno ozirati naokrog.

"Franček!" je vzkliknila Marija, skočila k Tonetu, mu izrgala otroka in ga pritisnila k sebi.

"Moj Franček, moj Franček! Kako ti je, moj ljubček? Saj te že celo večnost nisem videla! In kako lep si! Kako si zrasel! Pogledaj ga, Tone, kako lep obrazček ima! Kako lepe očke! O, ti moj ljubji otročiček!"

To je bilo nekoliko preveč nežnosti za Francka. Nakremžil se je, Tone je pa opozarjal:

"Pusti ga, Marija! Otrok je zaspan! Tri ure na poti. In v taki vročini!"

"Da, da," je šepetala Marija. "Čakaj da ti posteljico pripravim. Boš lepo zaspančekal."

Slamnat ležišče je pregrnila s čisto rjuho, Tone je pa medtem odložil puško in nahrbtnik ter jo pozorno motril.

(Nadaljevanje prihodnjic.)

Razne vesti.

DOSEDANJE IZGUBE NEMŠKE IN AGLESKE MORNARICE.

Pomorske bitke, ki so se vršile nedavno vzdolž norveške obale, so še vedno zakrite v kopreno neizvestnosti. Svetovna javnost je navezana v glavnem na poročila iz neupovrženih virov. Glavni akterji v teh dogodkih, angleška admiraliteta in vrhovno poveljstvo nemške vojne mornarice, so čudovito skopi s svojimi informacijami. Doslej je gotovo samo to, da se je vršilo niz večjih in manjših spopadov med edinicami združene angloške in francoske vojne mornarice, ki so imele po zatrtjevanju in orveške vlade lepe uspehe. Pomorske operacije ki so se vršile vzdolž norveške obale, niso imele značaja klasične pomorske bitke, kakor se je odigrala na primer leta 1916 v Skagerraku. Gre marveč za vrsto spopadov med manjšimi skupinami vojnih ladij obeh tabarov, v katere je živahno posegalo tudi letalstvo. Po dosedanjih informacijah se zdi, da se v samih prelivih Skagerraka in Kategala niso odigrale v teh predelih borbe, temveč, da so operirale v teh predelih prvenstveno angloške in francoske podmornice, ki so v sedanji vojni prvič nastopile v tako velikem obsegu.

V bojih ob norveški obali je odločevalo dosedaj kakih 150 angleških in francoskih vojnih ladij ter 600 letal, na nemški strani pa okoli 100 edinic vojne mornarice in okoli 1000 letal. Doslej je dal o tem še največ podatkov francoski ministrski predsednik Reynaud, ki je dejal v svojem govoru, da so izgubili Nemci 4 križarke, 1 podmornico, 1 torpedni rušilec in 12 transportnih ladij, skupaj torej 18 ladij; angleška mornarica pa 4 torpedne rušilce. — Po nemških poročilih znašajo izgube angloške vojne mornarice v norveških vodah 6 potopljenih rušilev, dočim so nemška letala bolj ali manj poškodovala s svojimi bombami 4 velike angloške oklopne 6 večjih in manjših križark, 1 maticno ladjo za letala in 2 transportni ladji za prevoz čet. Vendar nemška poročila o teh poškodovanih ladjah ne navajajo podrobnejših podatkov.

Tudi o izgubah nemških transportnih ladij so številke zelo različne. Nemška admiraliteta doslej še ni priznala nobene potopljene transportne ladje. Premier Reynaud pa je trdil, da je bilo potopljenih 12 nemških transportnih ladij. Po angleških uradnih podatkih so bile potopljene imenoma navedene transportne ladje "Rio de Janeiro", "Poseidon" in "Ravenfeld" in "Amasis" s skupno tonažo 11.700 ton. Poleg zatrtjevanja angloška poluradna poročila, da je bilo potopljenih še v Narviku 6 nemških transportnih ladij, 4 pri Göteborgu, 5 pri Marstrandu in 1 v Velikem Beltu, skupaj torej 20 transportnih ladij s tonažo kakih 80.000 ton.

Norvežani so izgubili v pomorskih borbah obrežni oklopni "Eidsvold" in "Norge" in rušilec "Aegir", skupaj 7830 ton. To so stare vojne ladje brez velike vrednosti, katerih izguba pa je za Norveško vendarle težka.

Zaključna bilanca je, da so

ŠVEDSKO ŽELEZO IN NEMCIJA.

Nahajališča železne rude na severnem Švedskem predstavljajo pravo naravno čudo. V njih pridobivajo letno 8 do 13 milijonov ton in večji del tega gre za izvoz. Rudno bogastvo Švedske je neizčrpno, kolikor je mogoče rabiti to besedo. Vsekakor zadostuje za dolge, dolge čase, če postavimo, da ga bodo še nadalje izkoriščali v sedanjih količinah. Izračunali so, da znaša celotna množina švedske železne rude okrog 3 milijarde ton, bržkone pa še več. Pri tem gre za najboljšo rudo. Samo Rusija ima v nekaterih nahajališčih še boljše rudo. Švedska ruda vsebuje do 70 odstotkov železa, razen tega skoraj nima primesi, ki jih v plavžih ne vidijo radi, ker železo in jeklo kvarijo. Predvsem nima skoraj nobenega žvepla, ki dela železo krhko.

Pri tem so pogoji za pridobivanje tega bogastva zelo ugodni. Na mnogih mestih se raztezajo 30 do 40 m debele žile rude skozi gore. Greben gora ob jezeru Luossajarviu je iz najboljših rude. Švedska sama nima posebno razvite železarske industrije, ker ji primanjkuje kuriva, zato izvažajo rudo pretežno v sirovem stanju. Seveda je ta izvoz za Švedsko izvozno trgovino ena najvažnejših postavk. Že v mirnih časih so dobivali Švedi za svojo rudo letno 150 do 200 milijonov kron. Ni pretirano, če trdimo, da gre znani visoki švedski življenjski standard na rovaš zemeljskih zakladov, predvsem železne rude.

Nemčija je bila med glavnimi odjemalci švedske železne rude in velik del sedanjih dogodkov temelji, kakor znano na tem odjemu. Navzlic temu pravijo nemški viri v zvezi z zadnjimi dogodki, da je postala Nemčija po zaslugi zbiranja starega železa v veliki meri neodvisna od uvoza tuje rude. Po nemškem štiriletnem načrtu je delež domačih nemških sirovin v nemški železni in jeklarski industriji od leta 1929 do 1939, narasel od 49 na 67 odstotkov. V vojnem času mora Nemčija vedno po trditvah istih virov, ta delež še povečati. Tako bi mogla baje samo z uporabo starih železniških naprav pridobiti 10 milijonov ton železa. Če upoštevamo, da stopijo v vojnem času potrebe drugih industrij po železu v ozadje in da je oboroževalna industrija sama na sebi bolj skromen odjemalec železa in da imajo zanj druge kovine veliko vlogo, tedaj bi bilo sklepati, da nemška vojna industrija nikakor ni v katastrofalni odvisnosti od uvoza železne rude. Tako pišejo vsaj nemški listi.

Nemčija je bila med glavnimi odjemalci švedske železne rude in velik del sedanjih dogodkov temelji, kakor znano na tem odjemu. Navzlic temu pravijo nemški viri v zvezi z zadnjimi dogodki, da je postala Nemčija po zaslugi zbiranja starega železa v veliki meri neodvisna od uvoza tuje rude. Po nemškem štiriletnem načrtu je delež domačih nemških sirovin v nemški železni in jeklarski industriji od leta 1929 do 1939, narasel od 49 na 67 odstotkov. V vojnem času mora Nemčija vedno po trditvah istih virov, ta delež še povečati. Tako bi mogla baje samo z uporabo starih železniških naprav pridobiti 10 milijonov ton železa. Če upoštevamo, da stopijo v vojnem času potrebe drugih industrij po železu v ozadje in da je oboroževalna industrija sama na sebi bolj skromen odjemalec železa in da imajo zanj druge kovine veliko vlogo, tedaj bi bilo sklepati, da nemška vojna industrija nikakor ni v katastrofalni odvisnosti od uvoza železne rude. Tako pišejo vsaj nemški listi.

Govoril je po francosko, bržčas zato, da bi ni pokazal, da zna tudi v njegovem jeziku psovati.

"Na povelje, vaša milost," je odvrnil Borski napol zafrkljivo, napol suženjsko.

Še zmeraj se je smehljaj in me gledal. Zares, smehljaj se je in prav nič ni bil v zadregi.

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Tudi Borski me je na prvi pogled spoznal. Ni zardel. Na-mehnil se je, me pozdravil in mi hotel seči v roko. A Borski je stopil med naju in zabundal:

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Govoril je po francosko, bržčas zato, da bi ni pokazal, da zna tudi v njegovem jeziku psovati.

"Na povelje, vaša milost," je odvrnil Borski napol zafrkljivo, napol suženjsko.

Še zmeraj se je smehljaj in me gledal. Zares, smehljaj se je in prav nič ni bil v zadregi.

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Tudi Borski me je na prvi pogled spoznal. Ni zardel. Na-mehnil se je, me pozdravil in mi hotel seči v roko. A Borski je stopil med naju in zabundal:

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Govoril je po francosko, bržčas zato, da bi ni pokazal, da zna tudi v njegovem jeziku psovati.

"Na povelje, vaša milost," je odvrnil Borski napol zafrkljivo, napol suženjsko.

Še zmeraj se je smehljaj in me gledal. Zares, smehljaj se je in prav nič ni bil v zadregi.

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Zgodba se začne s strelom

Nadaljevanje s 3. strani.

dar čudne, kričeče načičkane hiše, se je avto ustavil in šofer je odprl vratica.

"Kaj," sem dejal. "Vi stanujete tukaj?"

Li Koni, ki je bil zdaj bolj Kitajec kot sploh kdaj, se je nasmehnil.

"O, me!" je rekel. "Prav mislite, da to ne bi bila hiša zame. Saj to prav za prav ni niti hiša v pravem pomenu besede. Tu sva v tajnem zastopstvu tretje internacionale. A ta skrivnost je slabo prikrita. Bil sem tako predzen, da sem vas pripeljal semkaj, ker bova ob tej uri dobila tu imenitnega komisarja Bovlova, mogočnika azijske Rusije. Sicer je surov človek, ki je treba v ročavih govoriti z njim. Vsaj, kar se mene tiče. Jaz imam veliko kupčij s Sovjeti. Vendar pa komisar Bovlov ni za bit. Toda zvit je, jako nezaupljiv in jako domišljiv. Zatorej so prilike, da se je mogoče z njim sporazumeti."

Li Koni je šel naprej v jako zveržene prostore zastopstva in mahoma sva obstala pred nekakšnim orjakom, čigar obraz mi je vzbudil davni neznanjski stud v duši.

"Predstavim vam," je dejal Li Koni, "svojega odličnega prijatelja Bovlova, ljudskega komisarja v Šanghaju. Gospod Bovlov je leta 1900 služboval na oklopnici ruskega brodovja za Vzhodno Azijo."

Ljudski komisar je iztegnil svojo velikansko roko in je zavijžgal:

"Borski!"

Tedaj sem zagledal kako so se odprla vrata in je stopilo neko betežno človeško bitje, ki je pri hoji vlekel nogo za seboj in se je nargolil kot kak živčeno bolan človek. Vendar sem ga ko spoznal. To je bil moj nekdanji prijatelj Fedor Aleksandrovič Borski, bivši ladijski poročnik carja, zdaj pa sluga pri boljševiku Bovlovu, svojem bivšem slugi.

Tudi Borski me je na prvi pogled spoznal. Ni zardel. Na-mehnil se je, me pozdravil in mi hotel seči v roko. A Borski je stopil med naju in zabundal:

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Govoril je po francosko, bržčas zato, da bi ni pokazal, da zna tudi v njegovem jeziku psovati.

"Na povelje, vaša milost," je odvrnil Borski napol zafrkljivo, napol suženjsko.

Še zmeraj se je smehljaj in me gledal. Zares, smehljaj se je in prav nič ni bil v zadregi.

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Govoril je po francosko, bržčas zato, da bi ni pokazal, da zna tudi v njegovem jeziku psovati.

"Na povelje, vaša milost," je odvrnil Borski napol zafrkljivo, napol suženjsko.

Še zmeraj se je smehljaj in me gledal. Zares, smehljaj se je in prav nič ni bil v zadregi.

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Govoril je po francosko, bržčas zato, da bi ni pokazal, da zna tudi v njegovem jeziku psovati.

"Na povelje, vaša milost," je odvrnil Borski napol zafrkljivo, napol suženjsko.

Še zmeraj se je smehljaj in me gledal. Zares, smehljaj se je in prav nič ni bil v zadregi.

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Govoril je po francosko, bržčas zato, da bi ni pokazal, da zna tudi v njegovem jeziku psovati.

"Na povelje, vaša milost," je odvrnil Borski napol zafrkljivo, napol suženjsko.

Še zmeraj se je smehljaj in me gledal. Zares, smehljaj se je in prav nič ni bil v zadregi.

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Govoril je po francosko, bržčas zato, da bi ni pokazal, da zna tudi v njegovem jeziku psovati.

"Na povelje, vaša milost," je odvrnil Borski napol zafrkljivo, napol suženjsko.

Še zmeraj se je smehljaj in me gledal. Zares, smehljaj se je in prav nič ni bil v zadregi.

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Govoril je po francosko, bržčas zato, da bi ni pokazal, da zna tudi v njegovem jeziku psovati.

"Na povelje, vaša milost," je odvrnil Borski napol zafrkljivo, napol suženjsko.

Še zmeraj se je smehljaj in me gledal. Zares, smehljaj se je in prav nič ni bil v zadregi.

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Govoril je po francosko, bržčas zato, da bi ni pokazal, da zna tudi v njegovem jeziku psovati.

"Na povelje, vaša milost," je odvrnil Borski napol zafrkljivo, napol suženjsko.

Še zmeraj se je smehljaj in me gledal. Zares, smehljaj se je in prav nič ni bil v zadregi.

"Bedak, baraba, svinja! Takoj po whisky!"

Govoril je po francosko, bržčas zato, da bi ni pokazal, da zna tudi v njegovem jeziku psovati.

"Na povelje, vaša milost," je odvrnil Borski napol zafrkljivo, napol suženjsko.

Še zmeraj se je smehljaj in me gledal. Zares, smehljaj se je in prav nič ni bil v zadregi.

knjiga, ki Vas bo zanimala!

KNJIGARNI SLOVENC PUBLISHING CO.
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

ZA NAROČNIKE

IMAMO ŠE NEKAJ ZASTAV, ki so na razpolago našim naročnikom po ugodni ceni. Marsikateri želi imeti za dom zastavo ob priliki narodnega praznika.

OPIS ZASTAVNE SKUPINE

Zastava: 5 čevljev dolga in 3 čevlje široka; izdelana iz najboljšega blaga (cotton buting) in obrobljena ter ročno vezena, barve najbolj trpežne; vse zvezde so šivane na obeh straneh.

Drog: iz trdega lesa, pobarvan, 7 čevljev dolg, in sestoji iz dveh delov. — Ročaj in vrvi.

Naročite pri: SLOVENC PUBLISHING CO. 216 W. 18th Street New York

PO POSEBNI CENI ZA NAROČNIKE TEGA LISTA \$2.50

(Vsaj pošiljalni stroški plačani.)

"Brž!" je kriknil Bovlov. "Pri živem telusu ti bom kožo odrli, ti stari azijski polž!"

"O," je rekel Borski, "jaz prav dobro vem, da ste vi že drugim kožo odrli."

In zroč drug drugemu v obraz, sta se začel aob grohotati.

Jaz se nisem smejal. Nasprotno, obrnil sem se k Li Koniju in dejal:

"Gospod Li Koni, ali bi šla, prosim, stran odto."

"Takoj," je rekel Kitajec, "razumem."

Svojo dolgo mršavo roko mi je položil na ramo in dejal:

"Veste, vas je to zadelo a onih dveh ni zadelo nič. Res je, da je Bovlov mnogo ljudi mučil a Borskega ne bo mučil. Saj sem vam bil že nekoč dejal, kakšni da so Rusi. Mi smo malo manj neumni. In to je vse."

Kdo ve. Kitajec Li Koni ima nemara prav, jaz pa nimam prav, ker tega ne razumem.

"Veste, vas je to zadelo a onih dveh ni zadelo nič. Res je, da je Bovlov mnogo ljudi mučil a Borskega ne bo mučil. Saj sem vam bil že nekoč dejal, kakšni da so Rusi. Mi smo malo manj neumni. In to je vse."

Kdo ve. Kitajec Li Koni ima nemara prav, jaz pa nimam prav, ker tega ne razumem.

"Veste, vas je to zadelo a onih dveh ni zadelo nič. Res je, da je Bovlov mnogo ljudi mučil a Borskega ne bo mučil. Saj sem vam bil že nekoč dejal, kakšni da so Rusi. Mi smo malo manj neumni. In to je vse."

Kdo ve. Kitajec Li Koni ima nemara prav, jaz pa nimam prav, ker tega ne razumem.

"Veste, vas je to zadelo a onih dveh ni zadelo nič. Res je, da je Bovlov mnogo ljudi mučil a Borskega ne bo mučil. Saj sem vam bil že nekoč dejal, kakšni da so Rusi. Mi smo malo manj neumni. In to je vse."

Kdo ve. Kitajec Li Koni ima nemara prav, jaz pa nimam prav, ker tega ne razumem.

"Veste, vas je to zadelo a onih dveh ni zadelo nič. Res je, da je Bovlov mnogo ljudi mučil a Borskega ne bo mučil. Saj sem vam bil že nekoč dejal, kakšni da so Rusi. Mi smo malo manj neumni. In to je vse."

Kdo ve. Kitajec Li Koni ima nemara prav, jaz pa nimam prav, ker tega ne razumem.

"Veste, vas je to zadelo a onih dveh ni zadelo nič. Res je, da je Bovlov mnogo ljudi mučil a Borskega ne bo mučil. Saj sem vam bil že nekoč dejal, kakšni da so Rusi. Mi smo malo manj neumni. In to je vse."

Kdo ve. Kitajec Li Koni ima nemara prav, jaz pa nimam prav, ker tega ne razumem.